

מקור המאמר בזוהר פרשת ואותן דף רשה ע"ב
סגולות המזוודה

רַבִּי חַיָּא אמר, זה מֵ שֶׁ רֹצֶחֶת שִׁישָׁמֶר דַּרְכֵיכֶם, לֹא יַעֲבֹר עַל מִים שְׁשַׁפְּכוּ לְפָנֵי הַפְּתָחָה, כי שם שׂוֹרָה שֶׁד אֶחָד, וְהַוָּא בֵּין שְׁנִי מְשֻׁקּוּפִי הַפְּתָחָה, וְפָנֵיו כְּנַגֵּד הַפְּתָחָה, וּמְסַתְּכֵל עַל כָּל מַה שְׁעוֹשִׁים בְּבֵיתָה, וְלֹא צְרִיךְ לְאָדָם לְשִׁפְּךָ מִים בֵּין בְּנֵי שָׁעַרִים. **רַבִּי יְצָחָק** אמר, אין לנו עַסְקָה בְּמִים צְלוּלִים, וְהַוָּא שֶׁלֹּא יִשְׁפְּךָ אֹתָם בְּדַרְךָ קָלוֹן. מַה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שִׁישׁ לֹא רְשׁוֹת לְהַזִּיק. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שִׁיחֹזֵר רָאשׁוֹ כְּנַגֵּד הַבֵּית, וּבָכֶל מַה שְׁמַסְתְּכֵל מַתְקִיל.

יש לֹא שֶׁלַשׁ מֵאוֹת וָשָׁשִׁים וְחַמְשָׁה שְׁמָשִׁים כְּמַנֵּן יִמוֹת הַשָּׁנָה, שַׁהְוָא שׁוֹלֵט עַלֵּיהֶם, וְכָלִים יוֹצְאִים עִם הָאָדָם כִּשְׁיוֹצֵא מִשְׁעָר בֵּיתוֹ. אמר רַבִּי אַלְעֹזֶר, כֵּל דָא בְּעֵי קְרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְרָא לֹזֶן לִישָׁרָאֵל, וְאַתְקִין שְׁמִיה קְדִישָׁא לְעִילָא, דָא יהו אָרוּתָה, וְאָרוּתָה כֵּל אֶחָד שְׁנָא קְדִישָׁא אִיהוּ, וּמְאָן דְאַשְׁתָּדֵל בְּאָרוּתָה, אַשְׁתָּדֵל בְּשְׁמִיה.

רַבִּי חַיָּא אמר, הָא מְאָן דְּבָעֵי דִּיסְתָּמֵר אָרוּחוֹי, לֹא יַעֲבֹר עַל מִיא דְאֹזְשָׁדִין קְפֵי פְּתָחָה. בְּגַין דְתַפּוֹ שְׁרֵי חֶד שִׁידָא, וְהַוָּא בֵּין תְּרִין דְשִׁין דְפְתָחָה, וְאַנְפּוֹי לְקַבְּלִיה דְפְתָחָה, וְאַסְתָּכְבֵּי כָּל מַה דְעַבְדִּין בְּבִתָּה, וְלֹא לְבָעֵי לְיה לְאַגְּשֵׁשׁ דִּישְׁדֵי מִיא בֵּין תְּרִין תְּרִיעָה. **רַבִּי יְצָחָק** אמר, מִין צְלִילָן לִית לֹז בָּה. וְהַוָּא דְלֹא יוֹשִׁיט לֹז אָרֶח קָלָנָא. מִאי טָעָמָא. בְּגַין דָאית לְיה רְשֹׁו לְנִזְקָא. וְלֹא עוֹד אֶלָא דְיִהְדָר רִישֵׁה לְקַבְּלִי בְּיִתָּה, וּבָכֶל מַה דְאַסְתָּכֵל אַתְלְטִיא.

תְּלִת מָה וְשִׁתְוִין וְחַמִּשׁ, כְּחַוְשָׁבוֹן יִמֵּי שְׁתָא, אַית לְיה שְׁמַשִּין, דְהַוָּא שְׁלִיט עַלְיָהוּ, וּבְכָלָהוּ נְפָקִין עִם בָּר נְשָׁה, כְּדָר נְפִיק מְפִרְעָא דְבִּיתְיָה. **רַבִּי אַלְעֹזֶר**, כֵּל דָא בְּעֵי קְרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְרָא לֹזֶן לִישָׁרָאֵל, וְאַתְקִין שְׁמִיה קְדִישָׁא לְעִילָא, דָא יהו אָרוּתָה, וְאָרוּתָה כֵּל אֶחָד שְׁנָא קְדִישָׁא אִיהוּ, וּמְאָן דְאַשְׁתָּדֵל בְּאָרוּתָה, אַשְׁתָּדֵל בְּשְׁמִיה. **רַבִּי אַלְעֹזֶר**, כֵּל זֶה רֹצֶחֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְשִׁמְרָה אֶת יִשְׁרָאֵל, וְהַתְקִין שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ לְמַעַלָּה, שַׁהְיָא הַתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה כָּלה הִיא שֵׁם קָדוֹשׁ אֶחָד, וּמִי שְׁמַשְׁתִּידְל בְּתּוֹרָה מַשְׁתִּידְל בְּשֶׁמוֹ.

תא חוי, בעי בר נש בפתחא דביתה לרשותה שמא קדישא, דאייה מהימנותא דכלא. דהא בכל אחר דשما קדישא אשתחה, זינין ביישן לא משתח_hi תפז, ולא יבלין לקטרגא ליה לבר נש, ומה דכתיב, (תהלים צז) לא תאנה אליך רעה וגוי.

(מווזיא אקר). אחר דפתחא דביתה שרי, בגוננא דלעילא, אחר דפתחא דביתה עלאה שרי, מווזיא אקר. דהוא תקינה דביטה, ופתחא דביטה. מה היא מווזה ערךין מאירי נימוסין, מאירי דידיין קפיה לא משתחין. וקבל דא לתחא, כדר בר נש אחיקין מווזה לפתחא דביטה, והאי שמא קדישא רשים באתיו, האי בר נש אתחער בעטורי דמאריה, ולא קרביין לפתחא דביטה זינין ביישין, ולא משתח_hi תפז.

קרבים לפתח ביתו מינים רעים ולא נמצאים שם.

בא וראה, צרייך אדם לרשות בפתח ביתו שם הקדוש, שהוא אמוןת הכל. שערי בכל מקום שהשם הקדוש נמצא, לא נמצאים שם מינים רעים, ולא יכולם לקטרג לאדם, שכתוב (תהלים לא) לא תאנה אליך רעה וגוי.

(מווזה נקרה) מקום שפתח הבית שורה, כדוגמא של מעלה, מקום שפתח הבית העליון שורה נקרה מווזה, שהוא תקוון הבית ופתח הבית. מאותה מווזה בורחים בעלי שבירת החוקים. בעלי הדינים לא נמצאים לפניה. וכך גם למטה, כשהאדם מתקין מווזה בבית והשם הקדוש הזה רשום באותוותיו, האדם הזה מתעטר בעטרות רבונו, ולא מטעיר בעטרות רבונו, ולא קרבים לפתח ביתו מינים רעים ולא נמצאים שם.

ספר אור זהר (עמוד 357)

ד) ספרי זהר הקדוש וספרי האר"י זכרונו לברכה והבעל שם טוב זכרונו לברכה, הם כלם מיסדים על פי רוח הקדש

ספרי זהר הקדוש וספרי האר"י זכרונו לברכה והבעל שם טוב זכרונו לברכה, וכיוצא, הם כלם מיסדים על פי רוח הקדש, ומעוררים את האדם מאד לעובתו יתרבו באמת. ... וצריך להתרחק מאד בתכליות הרחוק מספרי המקרים, ... ואסור גזרל מאד ללמד אותם, כי הם פוגמים ומבולבלים מאד את האמונה הקדושה, אשר מי שאינו יודע מהם כלל וחולך בתמיינות, כי לא באלה חלק יעקב וכו'. וצריך לברך מהם למלט נפשו מפני שחת לבן יאביד עולם לגמרי חס ושלום. ומרגנלא בפומיה הרבה זכרינו זכרונו לברכה לומר, כי טוב להזרות להשם על אשר שלח לנו את נאמנו ביתו הוא משה רבנו עליו השלום, שהזיא אותנו מלן המבויבות, ונמת לנו את התורה וצוה עליינו להאמין בהשם בלי שום תקירות כלל, ולקיים את כל דברי התורה והמצוות בפושטן. אשר מי שאזכה לילך בתמיונות וכו'.